

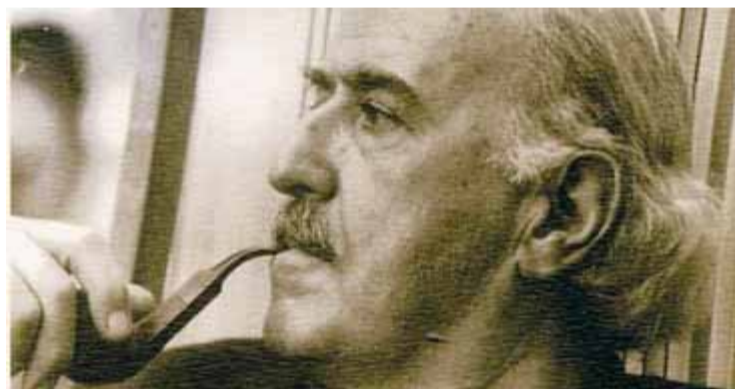
'In memoriam' Pep Lloveras

L'ESCULETTOR Jaume Mercader-Miret

Amb la seva inseparable pipa, fumejant o apagada, com ell mateix s'autoretrata, Jaume Mercader-Miret ha estat un dels últims representants com a escultor de l'aram, el més modest i casolà dels metalls, el vell aram de les olles. A partir de la tècnica del repujat (o repussat, com ell anomenava), Mercader-Miret va fer una creació artística marcada pel rigor clàssic en les realitzacions i la línia i la simplicitat de les formes, molt sobria, d'estètica mediterrània en el bi-aix més noucentista. Al llarg de més de cinquanta anys, va produir un miler llarg d'obres, tant profanes com religioses, algunes de les quals es troben en col·leccions particulars i d'altres a la vista de tothom, a Barcelona i a Vilafranca, com la de l'altar de Sant Ramon de Penyafort, a la basílica de Santa Maria, i la de la capella del col·legi Sant Ramon. Va néixer a la capital de l'Alt Penedès i mai no va trencar l'estret lligam, ja fos fent el pregó de la festa major o exposicions.

Fer art d'un ofici

Amb guió entre els cognoms, per diferenciar-se del seu homònim Jaume Mercadé, pintor i orfebre de Valls, Mercader-Miret va fer un art d'un ofici que ell definia dels cisells, el martell i la fornall. El repujat en aram no parteix de l'esculpir, no és un buidat, sinó una mena de doblegat. És una planxa llisa i acaba tenint volum. No permet gaire improvisació perquè el dibuix inicial ja marca el camí a seguir. En un dietari inèdit, que es podria publicar pròximament, l'autor relata amb exactitud tots els passos del repujat, una petita joia per a un ofici en extinció. I és que avui l'aram no surt a la Viquipèdia, i a Catalunya només es coneix que l'utilit-

zin el gironí Ramon Boix i el vigatà Ferran Garreta, considerat el principal expert actual.

Mercader-Miret va fer d'aquest ofici el seu puntal artístic, però també va desenvolupar la pintura, l'escriptura i el vitrall, com si fos un renaixentista, i tot plegat ho va transmetre a través del seu mestratge com a professor d'història de l'art a l'Escola Massana, de la qual havia estat alumne de la primera promoció, el 1929.

Fidel a Sagarra i Pla

Josep M. de Sagarra era el seu ídol, en paraules seves literals, i era seguidor impenitent de Josep Pla, molt més proper al seu llenguatge senzill i precís. Mercader-Miret té múltiples escrits, entre els quals un acurat repàs pel seu pas per la Massana, dos llibres en prosa –*Memòries d'un aprenent vilafranquí* i *Galeria de retrats amb un autorretrat*– i un de sonets –*XXV sonets triats*–, tots editats per Columna, que dibuixen una època.

Amb Montserrat de constant, on hi té algunes obres, Itàlia i Grècia d'inspiració i marcat per la Costa Brava preturística, sempre amb Vilafranca al cor, Mercader-Miret va tenir de referents més propers el seu cosí Pau Boada, un altre il·lustre vilafranquí, i l'orfebre Ramon Sunyer, el seu primer i crucial mestre a Barcelona, on va viure des dels 15 anys.

Amb Mercader-Miret, que va morir als 95 anys el 31 de desembre del 2009, va acabar tota una generació d'artistes penedesencs, els del segle XX, i va significar un punt i a part en l'escultura de l'aram, un art humil i pacient que l'autor de Vilafranca va mirar de dignificar, sempre acompanyat, com expressa en un dels seus últims sonets, de "la meva vella pipa". *

Joaquim Llucià i Jaume Faixó

Què en sabeu d'en Faixó i d'en Llucià?

Fins al 25 de juny de 2011

Carrer d'Ausiàs Marc, 22

www.fundaciovilacasas.com

